

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: SIGNIT s.r.o., IČO: 26247143,
se sídlem Brno – Žabovřesky, Králova 279/9,
zastoupen Mgr. Michalem Žibřidem, advokátem,
se sídlem Sezimovo Ústí, nám. T. Bati 424,

proti Český telekomunikační úřad
žalovanému: se sídlem Praha 9, Sokolovská 219,

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 23. 5. 2017, č. j. ČTÚ-91 165/2016-603

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „žalovaný“) ze dne 23. 5. 2017, č. j. ČTÚ-91 165/2016-603, kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu ze dne 2. 9. 2016, č. j. ČTÚ-68 411/2016-610/III. vyř. Uvedeným rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl, že se žalobce dopustil správního deliktu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

podle § 118 odst. 5 písm. b) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. 127/2005 Sb.“) tím, že nepředložil informace, údaje a podklady stanovené formulářem elektronického sběru dat ART152 – Služby poskytované v elektronických komunikacích umístěných v systému Elektronického sběru dat (dále jen „ESD“) v rozsahu geografických údajů o přístupu k internetu prostřednictvím bezdrátového přístupu ve volných pásmech – zejména 2,4; 5 a 10 GHz (tzn. včetně WiFi) do 15. 3. 2016 vyžádané Českým telekomunikačním úřadem (dále jen „ČTÚ“) č. j. ČTÚ-781/2016-610 ze dne 26. 1. 2016 podle § 115 zákona č. 127/2005 Sb. Za uvedený správní delikt byla žalobci uložena podle § 118 odst. 22 písm. a) zákona č. 127/2005 Sb. pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve rekapituloval průběh dosavadního řízení. Následně konstatoval, že je mu z úřední činnosti známo a ze spisového materiálu (konkrétně z printscreenu profilu žalobce v elektronické aplikaci Úřadu ČTÚ MOSS) vyplývá, že žalobce podniká v elektronických komunikacích, přičemž oznámil ČTÚ zahájení činností poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací ke dni 1. 3. 2009. Žalobce oznámil poskytování služby přístupu k síti Internet s tím, že žalobce provozuje veřejnou pevnou komunikační síť. Žalobce je tedy dle § 114 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. povinnou osobou (neboť je osobou vykonávající komunikační činnost podle zákona č. 127/2005 Sb.), na niž se vztahuje informační povinnost dle § 115 zákona č. 127/2005 Sb., jakož i povinnosti vyplývající ze Všeobecného oprávnění. Coby povinná osoba je žalobce dle § 115 zákona č. 127/2005 Sb. povinen poskytnout na žádost ČTÚ ve stanovené přiměřené lhůtě požadované formě a rozsahu úplné a pravdivé informace včetně finančních a údaje a podklady, které jsou nezbytné k plnění činností, k nimž je podle tohoto zákona ČTÚ příslušný. Žalobce byl na základě citovaného ustanovení a v souladu s čl. 2 písm. c) Všeobecného oprávnění *„Žádostí o poskytnutí informací podle § 115 zákona o elektronických komunikacích“* ze dne 26. 1. 2016, zn. ČTÚ-781/2016-610 (dále jen „Žádost“), doručenou žalobci dne 26. 1. 2016 (jak vyplývá z doručky založené ve spise), vyzván k poskytnutí informací vyplněním formuláře „ART152 – Služby poskytované v elektronických komunikacích“ (dále jen „formulář“) prostřednictvím systému ESD. Termín odevzdání formuláře byl v žádosti stanoven na 15. 3. 2016. Z komunikace mezi ČTÚ a žalobcem, realizované ve dnech 1. 4. 2016 až 9. 5. 2016 prostřednictvím portálu ESD, jejíž printscreen je založen ve spise, vyplývá, že žalobce ve stanoveném termínu formulář vyplnil, nicméně v geografické příloze formuláře (konkrétně sekce 2 řádek 38) namísto konkrétních adresních míst jednotlivých přípojek jednotlivých koncových uživatelů uvedl adresní místa vysílačů. Uvedenou skutečnost potvrzuje i sám žalobce, když v odporu i rozkladu uvedl, že *„vyplněný formulář byl účastníku řízení několikrát vrácen s tím, že má doplnit adresní místa zákazníků...“* a dále namítá, že *„...účastník řízení uvedl, v souladu s předchozí praxí, adresní místa vysílačů s počty klientů, což je více než dostačující.“*. Nápravu žalobce nezjednal, přestože byl ČTÚ prostřednictvím portálu elektronického sběru dat na uvedený nedostatek upozorněn a vyzván k jeho odstranění. Uvedeným jednáním žalobce naplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle § 118 odst. 5 písm. b) zákona č. 127/2005 Sb.
3. K rozkladovým námitkám žalobce relevantním pro projednávanou věc žalovaný uvedl následující:

4. K námitce, že je rozhodnutí správního orgánu I. stupně nepřezkoumatelné, neboť v odůvodnění rozhodnutí zcela absentují důkazy, na základě kterých správní orgán I. stupně zjistil a dovodil skutkový stav, žalovaný konstatoval, že správní orgán I. stupně v rozhodnutí odkazoval na žádost a dále na historii stavů formuláře na portále ESD. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí je tedy zřejmé, o jaké podklady správní orgán I. stupně svá skutková zjištění opírá. Skutková zjištění správního orgánu I. stupně potvrzují i tvrzení žalobce uvedená v jím podaném odporu a rozkladu. O skutkovém stavu, jak byl zjištěn správním orgánem I. stupně, tak nejsou důvodné pochybnosti.
5. K námitce, podle které žádost nemá náležitosti dle § 115 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., žalovaný konstatoval, že v žádosti je uvedeno, že údaje jsou požadovány *„zejména za účelem pravidelného sběru informací pro využití v rámci analýz relevantních trhů, mezinárodního vykazování, státní statistické služby a mapování existence NGA infrastruktury“*. Účel, pro který byly informace od žalobce požadovány, tedy byl v žádosti uveden.
6. K námitce, že žalobce správnímu orgánu I. stupně opakovaně sdělil, že mapování se týká NGA sítě a tyto síť žalobce neprovozuje, žalovaný sdělil, že toto tvrzení považuje za ryze účelové. V ESD komunikaci žalobce opakovaně uvedl, že žádné další síť NGA neprovozuje. Z obratu *„žádné další“* jednoznačně plyne, že nějaké NGA síť žalobce provozuje. Ze Žádosti nadto vyplývá, že údaje v rozsahu stanoveném ve formuláři nebyly vyžadovány výhradně za účelem mapování existence NGA infrastruktury, ale rovněž za účelem pravidelného sběru informací pro využití v rámci analýz relevantních trhů, mezinárodního vykazování a státní statistické služby. Žalovanému je přitom z jeho úřední činnosti známo, že mapování se netýká pouze NGA infrastruktury, nýbrž mapování existující infrastruktury internetu jako takové. Jak již uvedl správní orgán I. stupně, mapování předpokládalo sběr geografických dat v rozlišení na adresní místa všech sítí, tedy i těch, které ve stávajících parametrech neodpovídají definici sítě NGA. Žalobce v odporu a rozkladu namítal, že *„uvedl adresní místa vysílačů s počty klientů, což je více než dostačující.“*. Z uvedeného tvrzení je dle žalovaného zřejmé, že žalobce síť, na něž se vztahuje povinnost poskytnout informace na základě Žádosti, provozuje, a byl si této skutečnosti vědom. Žalobce by ČTÚ stěžil na základě Žádosti poskytoval informace o adresních místech vysílačů s počty klientů v případě, že by žádné síť dotčené Žádostí neprovozoval. Žalovaný se tak neztotožnil s tvrzením žalobce, že *„správní orgán I. stupně opakovaně vyžaduje po účastníkovi řízení informace, kterými účastník řízení nedisponuje, a poté ještě v souvislosti s tímto je udělena účastníkovi řízení pokuta.“*. Žalobce síť dotčené Žádostí provozuje, a tudíž mu musí být mimo jiné známy i adresy připojení jednotlivých uživatelů sítě, jež však ČTÚ nesdělil, ačkoli k tomu byl opakovaně vyzýván. Žalovaný se přitom plně ztotožňuje se závěry správního orgánu I. stupně, že pouhý *„údaj adresního místa vysílače pro potřeby mapování existence NGA infrastruktury nemá dostatečnou vypovídací hodnotu, protože neposkytuje informaci o tom, jaká adresní místa skutečně pokrývá a jakým typem přípojky jsou adresní místa v jeho dosahu vybavena. Skutečný dosah vysílače může být také ovlivněn dalšími faktory, jako jsou členitost terénu, rušení atd.“*. Pouhý údaj o adresním místě vysílače tak pro účely zmapování sítě elektronických komunikací nelze považovat za dostačující.
7. K námitce, že ČTÚ na pořádaných školeních proklamovala, že mapa, kterou se chystá vytvořit na základě údajů požadovaných v Žádosti, bude mít nejmenší jednotku trojkovou obec, přičemž obce, ve kterých účastník řízení internet provozuje, jsou z větší části obce s velmi nízkým počtem adresních míst, žalovaný uvedl, že mu není o uvedeném z jeho

úřední činnosti ničeho známo, nicméně i kdyby se uvedené tvrzení zakládalo na pravdě, nebyly by takto poskytnuté informace pro ČTÚ do budoucna závazné a nikterak by nebránily ČTÚ provést podrobnější mapování. Povinností žalobce bylo poskytnout údaje v rozsahu vyplývajícím ze Žádosti, resp. z formuláře, nikoli v rozsahu, jenž předpokládal na základě informací, jež se údajně doslechl na semináři. Dle argumentace žalobce navíc obce, v nichž služby poskytuje, mají velmi nízký počet adresních míst pouze z „větší části“, tedy nejedná se o všechny obce, v nichž žalobce působí. Přesto žalobce ve formuláři neuvedl žádná místa přípojek jednotlivých koncových uživatelů.

8. S ohledem na výše uvedené shledal žalovaný rozkladové námitky žalobce za nedůvodné, protože je namístě výrok I. napadeného rozhodnutí podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrdit.

II. Obsah žaloby

9. V podané žalobě žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Tvrdil, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela absentují důkazy, na základě kterých rozkladová komise zjistila a dovodila skutkový stav. Poukázal na § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) a uvedl, že s ohledem na skutečnost, že rozhodnutí orgánu I. stupně obsahuje pouze odkazy na právní předpisy a závěry, zakončené tvrzením, že *„Po provedeném souhrnném zhodnocení shromážděných důkazů a s přihlédnutím ke všem zjištěným okolnostem správní orgán dospěl k závěru, že protiprávní jednání bylo účastníku řízení spolehlivě prokázáno.“*, tak toto rozhodnutí nemá zákonné náležitosti a tedy bylo vydáno v rozporu se zákonem. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pak odkazuje na rozhodnutí správního orgánu I. stupně, žádné úvahy, ani důkazy nespecifikoval, čímž nijak neodůvodnil svoje rozhodnutí.
10. Uvedl, že žalobci byla uložena pokuta s tím, že měl porušit právní povinnost tím, že nepředal ČTÚ informace řádně a včas. Tato povinnost byla uložena žalobci žádostí ČTÚ ze dne 26. 1. 2016, č. j. ČTÚ-781/2016-610. Tato žádost uložila žalobci povinnost vyplnit formulář ART152 v elektronickém výkaznictví žalovaného. Tvrdil, že ČTÚ informace uložené žádostí předal. Formulář vyplnil a odevzdal v určeném termínu tj. 15. 3. 2016. Žalobce ve formuláři vyplnil i adresní místa vysílačů a k němu počet přípojek v dané obci tak, jak bylo zvykem ve výkazech z předchozích roků. Žádost však nijak přesně nespecifikovala rozsah informací, které je žalobce ČTÚ povinen předat, jen odkazovala na jmenovaný formulář na webu žalovaného. Žalobce byl poté neformálně vyzván, aby doplnil do formuláře adresní místa všech přípojek, které provozuje. Na to žalobce reagoval tím, že tento rozsah informací není povinen žalovanému poskytnout, jelikož žádost, ani jiný právní předpis tuto povinnost neukládá. Žalobce měl za to, že žádnou právní povinnost neporušil, protože žádost neobsahovala povinnost předat tyto informace žalobci. Pokuta mu proto byla uložena protizákonně.
11. Konstatoval, že žádost, na základě, které měla být uložena povinnost poskytnout informace, nemá zákonem stanovené náležitosti. Ustanovení § 115 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. stanoví, že *„Součástí žádosti Úřadu je odůvodnění včetně uvedení účelu, pro který Úřad informace, údaje a podklady vyžaduje“*. Tyto zákonné náležitosti však žádost neměla. Proto je tato žádost nicotná, vydaná v rozporu se zákonem, a stejně tak je protizákonné i napadené rozhodnutí, které je vydáno z důvodu porušení povinnosti poskytnout informace požadované žádostí. Za další vadu žádosti považuje žalobce uložení

povinnosti, která není v žádosti specifikovaná a odkazuje na interní systém žalovaného. Tato žádost proto není přezkoumatelná.

12. Namítal, že rozsah požadovaných informací je protizákonný. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí argumentuje tím, že žalobce o povinnosti informace předat věděl. Žalobce se však řídí zákonnými povinnostmi a tyto zcela splnil. Informace i přes hrubé vady v žádosti předal a tyto dle žalobce zcela postačují pro pravděpodobný účel, který se dá vyčíst ze zpracované mapy žalovaného. Žalobce měl za to, že mu byla uložena pokuta v rozporu se zákonem. Žalobce podniká v oboru a odevzdává statistické formuláře již od března 2009 a vždy odevzdal podklady řádně a včas. ČTÚ ovšem ve formuláři ART152 překročil svou pravomoc tím, že subjektům uložil zapsat všechny přípojky do systému ČTÚ dle adresního systému RÚIAN. Povinnost, aby žalobce vedl tyto informace, není nikde v zákoně uložena a žalobce by vytvoření takové databáze neúměrně zatížilo. Navíc je ze zpracovaných podkladů jasné, že tato povinnost zcela překračuje objem informací, které jsou pro mapování nezbytné. Žalovaný pak jednou uvádí, že se jedná o mapování NGA, poté uvádí, že se jedná o mapování celkové, čímž se dostává do logických rozporů. Žalobce statistiku, kolik má jakých přípojek v jaké obci již uváděl ve formulářích před rokem 2016 a má za to, že z těchto informací si úřad mohl bez problémů mapu vytvořit také. Žalobce měl za to, že si ČTÚ chtěl ulehčit práci na úkor povinných subjektů, což je v přímé kolizi s §115 odst. 1 věty poslední zákona č. 127/2005 Sb. a dále § 6 odst. 2 správního řádu.
13. Uzavřel, že na základě výše uvedeného má za to, že jak žádost, tak následná napadená rozhodnutí jsou v rozporu se zákonem. Žalovaný a rovněž správní orgán I. stupně uspokojivě neobhájili zákonné náležitosti žádosti o poskytnutí informací a zcela rezignovali na aplikaci celého § 115 odst. 1 zákona č. 127/2005, z kterého si vybral jen pro ČTÚ vyhovující úpravu. Správní orgán uvádí, že účel v žádosti specifikoval jako „*za účelem pravidelného sběru informací pro využití v rámci analýz relevantních trhů, mezinárodního vykazování, státní statistické služby a mapování existence NGA infrastruktury*“. Tento účel je dle žalobce uveden obecným výpisem vět ze zákona, což je spíše pravomoc ČTÚ, než účel samotný. Dále § 115 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. uvádí, že úřad nevyžaduje více informací, než je pro daný účel nezbytné. Na toto správní orgán jen sděluje, že je si vědom náročnosti zpracování informací, ale nijak účel nevymezil, ani neodůvodnil.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

14. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
15. K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaný sdělil, že se tvrzení žalobce nezakládá na skutečnosti. V odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou označeny veškeré listiny, z nichž byl žalovaným skutkový stav zjištěn. Těmito listinami jsou zejména Žádost spolu s doručenkou a printscreenem komunikace mezi žalobcem a žalovaným uskutečněné v období od 1. 4. 2016 do 9. 5. 2016 prostřednictvím portálu ESD. Uvedené listiny jsou součástí spisové dokumentace. Skutkový stav vyplývá rovněž z tvrzení uvedených v podáních žalobce, který připouští, že Žádost obdržel, požadovaný formulář vyplnil a odevzdal, ovšem odmítl vyplnit údaje o adresních místech přípojek jednotlivých koncových uživatelů, a to i přesto, že byl k doplnění těchto údajů (prostřednictvím portálu ESD) vyzván (a požadavku na poskytnutí údajů o adresních místech přípojek koncových uživatelů si byl prokazatelně vědom). Na konkrétní tvrzení žalobce dokládající skutkový stav věci žalovaný v rozhodnutí rovněž poukázal. Z odůvodnění žalovaného rozhodnutí je

tedy zřejmé, k jakým skutkovým závěrům žalovaný dospěl a o jaké skutečnosti žalovaný své závěry opírá.

16. K tvrzení, že Žádost nemá zákonem stanovené náležitosti, když za vadu Žádosti považuje žalobce uložení povinnosti, která není v Žádosti specifikovaná, kdy Žádost odkazuje na interní systém žalovaného, žalovaný uvedl, že § 115 zákona č. 127/2005 Sb. nestanoví, že by výčet všech požadovaných informací musel být uveden přímo v žádosti zaslané na základě uvedeného ustanovení. Rozsah informací, jež byly po žalobci požadovány, vyplýval z elektronického formuláře ART152 dostupného v systému ESD, na který Žádost odkazovala a který byl žalobci přístupný. Takový postup je zcela v souladu s § 115 zákona č. 127/2005 Sb., neboť rozsah požadovaných informací byl tímto způsobem přesně specifikován a žalobci sdělen. Součástí příslušného formuláře byl i požadavek na specifikaci adres přípojek koncových uživatelů, čehož si byl žalobce vědom, jak dokládá i jeho žalobní tvrzení, dle kterého ČTÚ v rámci formuláře „*subjektům uložilo zapsat všechny přípojky do systému ČTU dle adresního systému RÚIAN*“. V rozporu s tím však žalobce sdělil pouze informace o adresních místech vysílačů (nikoli přípojek koncových zákazníků), jak sám ve svých podáních uvádí. Podotkl, že poskytování informací vyžádaných podle § 115 zákona č. 127/2005 Sb. prostřednictvím systému ESD je zakotveno ve Všeobecném oprávnění č. VO-S/1/07.2005-9, ve znění pozdějších změn (dále jen „všeobecné oprávnění“), jež stanoví podmínky výkonu komunikačních činností vztahující se na služby elektronických komunikací. Podle článku 2 písm. c) všeobecného oprávnění „*fyzické a právnické osoby poskytující služby elektronických komunikací podle § 8 odst. 1 písm. b) zákona o elektronických komunikacích poskytují Úřadu na jeho žádost informace podle § 115 zákona o elektronických komunikacích prostřednictvím systému ESD, pokud Úřad nestanoví v žádosti podle § 115 zákona o elektronických komunikacích jinak*“. Dále žalovaný sdělil, že v Žádosti byl specifikován rovněž účel, pro který byly příslušné údaje žalovaným vyžadovány, a který byl následně ještě upřesněn v rámci ESD komunikace s žalobcem. Žalobce tak byl s účelem sběru požadovaných údajů prokazatelně seznámen.
17. Za nesprávný označil žalovaný závěr žalobce, podle kterého rozsah informací požadovaných žalobcem je protizákonný. Uvedl, že povinností žalobce bylo předat informace, o něž byl na základě § 115 č. 127/2005 Sb. požádán, nikoli informace, které dle jeho názoru postačují pro účel, která žalobce považuje za pravděpodobný. Žalobce byl v rámci ESD komunikace výslovně upozorněn, že údaje jsou vyžadovány v souladu s požadavky evropských a národních strategických dokumentů (Digitální program pro Evropu a Digitální Česko) a potřebami dotačních plánů na výstavbu vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. ČTÚ tímto sběrem plní předpokládaná zadání Národního plánu rozvoje sítí nové generace a Akčního plánu, který byl vzat Vládou ČR na vědomí dne 17. února 2016. Sada příslušných dokumentů je k dispozici na stránkách příslušného gestora - Ministerstva průmyslu a obchodu — na odkazu: <http://www.mpo.cz/dokument169476.html>. Oba dokumenty předpokládají sběr a vyhodnocení dat na jednotlivá adresní místa. Žalovaný tak setrval na svém závěru, že pouhý údaj adresního místa vysílače pro potřeby mapování existující infrastruktury internetu nemá dostatečnou vypovídací hodnotu, protože neposkytuje informaci o tom, jaká adresní místa vysílač skutečně pokrývá a jakým typem přípojky jsou adresní místa v jeho dosahu vybavena. Skutečný dosah vysílače může být také ovlivněn dalšími faktory, jako jsou členitost terénu, rušení atd. Pouhý údaj o adresním místě vysílače tak pro účely zmapování sítě elektronických komunikací nelze považovat za dostačující.

18. Žalovaný nesouhlasil s názorem žalobce, že mapování mohlo být provedeno na základě údajů o počtu přípojek v jednotlivých obcích, které žalobce poskytl již dříve (před rokem 2016). Uvedené údaje jednak v době provádění mapování nemusely být aktuální, jednak nejsou dostatečné pro přesné zjištění skutečného pokrytí. Žalovaný měl tudíž za to, že rozsah jím požadovaných informací byl přiměřený účelu, pro který byly údaje vyžádány, přičemž žalobce nebyl rozsahem požadovaných údajů zatěžován víc, než bylo nezbytné.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
20. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
21. Soud neshledal žalobu důvodnou.
22. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
- Podle § 68 odst. 3 správního řádu ve znění ke dni vydání napadeného rozhodnutí v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
 - Podle čl. 2 písm. c) Všeobecného oprávnění č. VO-S/1/07.2005-9 fyzické a právnické osoby poskytující služby elektronických komunikací podle § 8 odst. 1 písmene b) zákona poskytují Úřadu na jeho žádost informace podle § 115 zákona prostřednictvím systému elektronického výkaznictví, pokud Úřad nestanoví v žádosti podle § 115 zákona jinak.
 - Podle § 115 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. povinná osoba poskytne Úřadu na jeho žádost a v jím stanovené přiměřené lhůtě, formě a rozsahu úplné a pravdivé informace včetně finančních a údaje a podklady, které jsou nezbytné k plnění činností, k nimž je podle tohoto zákona Úřad příslušný. Součástí žádosti Úřadu je odůvodnění včetně uvedení účelu, pro který Úřad informace, údaje a podklady vyžaduje. Úřad nevyžaduje více informací, než je přiměřené účelu, pro který jsou získávány.
 - Podle § 118 odst. 5 písm. b) zákona č. 127/2005 Sb. právnická nebo podnikající fyzická osoba jako povinná osoba se dopustí správního deliktu tím, že nepředloží informace, údaje nebo podklady vyžádané Úřadem podle § 115.
23. Námitka žalobce, podle které je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť v odůvodnění rozhodnutí zcela absentují důkazy, na základě kterých žalovaný zjistil a dovodil skutkový stav, nemá oporu v napadeném rozhodnutí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to jednak z rekapitulace průběhu správního řízení a dále rovněž z vypořádání zcela obdobné námítky žalobce, uplatněné v rozkladu, jednoznačně vyplývá, na základě jakých podkladů (důkazů) žalovaný v řízení rozhodoval. Jedná se konkrétně o „Žádost o poskytnutí informace podle § 115 zákona o elektronických komunikacích“ ze dne 26. 1. 2016, kterou ČTÚ vydal pod č. j. ČTÚ-781/2016-610, včetně doručenky adresované žalobci. Z uvedené žádosti vyplývá, že žalobce byl ČTÚ požádán o poskytnutí úplných a

pravdivých informací, údajů a podkladů prostřednictvím „Formuláře ART152 – Služby poskytované v elektronických komunikacích“, a to ve lhůtě do 15. 3. 2013. Dále byl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí profil žalobce v elektronické aplikaci ČTÚ MOSS (viz print screen stránky, založené ve správním spisu), ze kterého vyplývá, že žalobce ohlásil ČTÚ dne 1. 3. 2009 poskytování služeb přístupu k internetu, prostřednictvím veřejné pevné komunikační sítě a tedy, že žalobce byl povinen odpovídajícím způsobem na Žádost reagovat. Konečně pak žalovaný založil své rozhodnutí na komunikaci mezi žalobcem a ČTÚ uskutečněné prostřednictvím portálu ESD v období od 1. 4. 2016 do 9. 5. 2016 (viz print screen této komunikace, založené ve správním spisu). Z uvedené komunikace vyplývá, že žalobce sice vyplnil předmětný formulář, avšak vzhledem k tomu, že ČTÚ shledal ve vyplnění tohoto formuláře nedostatky, kdy v geografické příloze (sekce 2, řádek 38) nebyly vyplněny konkrétní adresní místa jednotlivých přípojek jednotlivých koncových uživatelů, byl žalobce opakovaně žádán o rozepsání geografické přílohy na jednotlivá adresní místa (viz komunikace ze dne 1. 4. 2016 a ze dne 21. 4. 2016). Žalobce tak však až do vydání napadeného rozhodnutí neučinil. Všechny výše uvedené podklady jsou součástí správního spisu předloženého žalovaným. Konkrétně pak žalobce na tyto podklady odkazuje na straně 8 (druhý, třetí a čtvrtý odstavec) a na straně 10 (první odstavec) napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené má soud za to, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, z jakých podkladů žalovaný vycházel při vydání napadeného rozhodnutí.

24. Stejně pak z napadeného rozhodnutí vyplývá úvaha žalovaného při hodnocení výše uvedených podkladů (viz strana 8 až 10 napadeného rozhodnutí). Na základě shora uvedených podkladů žalovaný dovodil, že žalobce byl povinen úplně a pravdivě vyplnit „Formuláře ART152 – Služby poskytované v elektronických komunikacích“, což žalobce až do vydání napadeného rozhodnutí neučinil, a to přes opakované žádosti ČTÚ, které konkrétně vymezovaly, v čem je nedostatek žalobcem předloženého formuláře spatřován a co má žalobce do předmětného formuláře doplnit. Soud se pak ztotožnil s žalovaným, že uvedeným jednáním žalobce naplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle § 118 odst. 5 písm. b) zákona č. 127/2005 Sb.
25. Na základě shora uvedeného má soud za to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí dostal povinností, které jsou stanoveny v § 68 odst. 3 správního řádu ve znění ke dni vydání napadeného rozhodnutí.
26. Soud se neztotožnil s námitkou žalobce, podle které je napadené rozhodnutí protizákonné, neboť Žádost nijak přesně nespecifikuje rozsah informací, které byl žalobce ČTÚ povinen předat, a tedy žádost neobsahovala povinnost předat požadované informace žalobci. K výše uvedené námitce soud poukazuje na Žádost a na komunikaci v portálu ESD. Z Žádosti vyplývá, že žalobce byl požádán „o poskytnutí úplných a pravdivých informací, údajů a podkladů prostřednictvím formuláře v rozsahu, v němž Vám byl podle oznámených služeb přidělen v systému ESD: Formulář ART152 – Služby poskytované v elektronických komunikacích“. Z výše uvedeného dle názoru soudu jednoznačně vyplývá, že žalobce byl na základě Žádosti povinen vyplnit „Formulář ART152 – Služby poskytované v elektronických komunikacích“, a to v rozsahu formulářem požadovaných údajů. Jinými slovy žalobce byl povinen řádným způsobem vyplnit všechny údaje, které byly uvedeny ve „Formuláři ART152 – Služby poskytované v elektronických komunikacích“.
27. Oprávnění ČTÚ požádat o vyplnění formuláře prostřednictvím ESD pak vyplývá z § 115 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. ve spojení z čl. 2 písm. c) Všeobecného oprávnění č. VO-

S/1/07.2005-9, vydaného ČTÚ (dále jen „Oprávnění“). Předně již ze samotného § 115 odst. 1 zákona č. 127/2015 Sb. vyplývá, že volba formy, kterou ČTÚ informace požaduje, je výlučně na ČTÚ. Oprávnění, které je svojí povahou opatřením obecné povahy ve smyslu § 171 a násl. správního řádu, které je závazné pro všechny poskytovatele služeb elektronických komunikací, pak v návaznosti na § 9 ve spojení s § 10 odst. 1 písm. h) zákon č. 127/2005 Sb. upravuje v čl. 2 písm. c) povinnost poskytovat informace v systému ESD. Jestliže tedy žalobce poskytuje služby elektronických komunikací, což žalobce nepopírá, je pro něj toto oprávnění závazné, respektive žalobce je povinen respektovat povinnosti vyplývající pro něj z tohoto Oprávnění a poskytovat ČTÚ informace v systému ESD.

28. I kdyby však rozsah ČTÚ požadovaných informací nebyl patrný z výše uvedeného formuláře, což dle názoru soudu není, jsou informace, které ČTÚ po žalobci požadoval, zcela jednoznačně zřejmé z komunikace mezi ČTÚ a žalobcem v ESD. Právě z této komunikace je bez jakýchkoliv pochyb zřejmé, že ČTÚ po žalobci požadoval doplnit do geografické přílohy (sekce 2, řádek 38) konkrétní adresní místa jednotlivých přípojek koncových uživatelů. Skutečnost, že si byl žalobce vědom povinnosti doplnit tyto údaje do formuláře, pak vyplývá mj. i z podané žaloby. Žalobce tak nepochybně věděl, jaké informace má do předmětného formuláře vyplnit. S ohledem na shora uvedené soud této námitce nepřisvědčil.
29. Rovněž námitku, podle které je Žádost nicotná, respektive vydaná v rozporu se zákonem č. 127/2015 Sb., neboť v rozporu s § 115 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. tato Žádost neobsahuje účel požadovaných informací, neshledal soud oprávněnou. K výše uvedené námitce soud opětovně poukazuje na Žádost a na komunikaci v ESD. V Žádosti ČTÚ mj. uvedl, že *„V souladu s vymezením svých kompetencí podle § 108 odst. 1 písm. v) a x) zákona o elektronických komunikacích, tedy zejména za účelem pravidelného sběru informací pro využití v rámci analýz relevantních trhů, mezinárodního vykazování, státní statistické služby a mapování existence NGA infrastruktury...“*. Z výše uvedeného dle názoru soudu vyplývá, že ČTÚ Žádost odůvodnila, když žalobci sdělila účel požadovaných informací. Byť je toto odůvodnění velmi obecné, pouhá obecnost odůvodnění, respektive strohé sdělení účelu požadovaných informací nemůže mít vliv na zákonnost Žádosti. Účelem požadovaných informací se pak zabýval správní orgán I. stupně k námitce žalobce i v prvostupňovém rozhodnutí, kde ČTÚ výslovně uvedl, že *„Informace jsou sbírány za účelem pravidelného sběru pro využití v rámci analýz relevantních trhů, mezinárodního vykazování, státní statistické služby a mapování existence NGA infrastruktury“*. Rovněž pak se účelu požadovaných informací věnoval k námitce žalobce i žalovaný v napadeném rozhodnutí (viz strana 10). S ohledem na výše uvedené má soud za to, že žalobce byl s účelem ČTÚ požadovaných informací seznámen.
30. Soud nepřisvědčil námitce žalobce, podle které je rozsah požadovaných informací protizákonný. K výše uvedené námitce soud poukazuje na § 115 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. Z tohoto ustanovení vyplývá, že žalobce je obecně povinen k žádosti ČTÚ poskytnout ČTÚ úplné a pravdivé informace, nezbytné k plnění činností, k nimž je podle tohoto zákona ČTÚ příslušný. Zákon nikterak nevymezuje, jaké konkrétní informace je ČTÚ po žalobci oprávněn žádat. Z důvodové zprávy k tomuto zákonu pak vyplývá, že se jedná o informace nezbytné k plnění svěřených činností. Podle § 108 odst. 1 písm. v) a x) zákona č. 127/2005 Sb. ČTÚ mj. vykonává státní statistickou službu a získává a zpracovává v rámci statistického zjišťování údaje z oblasti elektronických komunikací od subjektů

vykonávajících komunikační činnosti a fyzických osob za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem a poskytuje jednotlivé údaje získané při statistickém zjišťování Ministerstvu průmyslu a obchodu. S ohledem na shora uvedené a dále vzhledem k účelu vymezeném v Žádosti a konkretizovaném v žalobou napadených rozhodnutích má soud za to, že ČTÚ nepřekročil svou pravomoc. ČTÚ požadoval poskytnutí informací uvedených v Žádosti mj. za účelem mapování existující infrastruktury internetu, které jsou nezbytnou součástí přípravy dotačního programu na podporu budování vysokorychlostních NGA sítí v ČR. Pro naplnění tohoto účelu byl nezbytný dle Ministerstva a průmyslu a obchodu sběr dat v rozlišení na adresní místa všech sítí. Jestliže tedy ČTÚ po žalobci tyto informace požadoval, postupoval v souladu se zákonem č. 127/2005 Sb. Na uvedeném pak nic nemůže změnit tvrzení žalobce, které však není ničím podloženo, a to, že sdělení ČTÚ požadovaných informací by ho neúměrně zatížilo.

31. Sdělení žalobce, které se omezovalo toliko na adresní místa vysílačů a k němu počet přípojek v obci, je dle názoru soudu nedostatečné. Z tohoto sdělení totiž nevyplývá, jaká adresní místa vysílač skutečně pokrývá. Skutečný dosah vysílače může být ovlivněn řadou faktorů (členitost terénu, rušení, apod.) - (blíže viz rozhodnutí správního orgánu I. stupně str. 2, poslední odstavec).
32. Soud neshledal žalobcem tvrzenou rozpornost ve sdělení žalovaného, podle kterého žalovaný jednou uvádí mapování NGA a poté, že se jedná o mapování celkové, čímž se dostává do logického rozporu. K výše uvedené námitce soud poukazuje na napadené rozhodnutí, konkrétně stranu 10 (odstavec třetí), kde se žalovaný zabýval námitkou žalobce, že se mapování týká NGA sítí a tyto sítě žalobce neprovozuje. Zde zároveň žalovaný zároveň konstatoval, že se mapování týká existující infrastruktury jako takové a nikoliv výhradně NGA sítí. S ohledem na výše uvedené soud neshledal rozpor v tvrzení žalovaného.
33. Tvrzení žalobce, že kolik má jakých přípojek v jaké obci uváděl ve formulářích před rokem 2016 a tedy, že si ČTÚ mohl bez problémů mapu vytvořit, není oprávněné. Předně výše uvedené tvrzení žalobce je za situace, kdy ČTÚ požadoval sdělení adresních míst jednotlivých přípojek, nedostatečné. Žalobcovu sdělení před rokem 2016 se totiž omezovalo, jak uvádí žalobce, na zjištění druhu a počtu přípojek v obci. Naproti tomu ČTÚ požadoval Žádostí informace o konkrétních adresních místech jednotlivých přípojek. Žádostí požadované informace jsou tak oproti informacím požadovaným před rokem 2016 detailnější. Zároveň soud upozorňuje na to, že vzhledem k tomu, že žalobce poukazuje na informace poskytnuté před rokem 2016, nemusí být tyto informace aktuální. Mapování existující infrastruktury internetu by však mělo vždy probíhat na základě aktuálních informací. Je to pak pouze žalobce, kdo má aktuální informace o konkrétních adresních místech jednotlivých přípojek k dispozici. S ohledem na uvedené má soud za to, že ČTÚ neporušil § 115 odst. 1 zákona č. 127/2015 Sb., respektive § 6 odst. 2 správního řádu. Pokud pak jde o screen mapy ČTÚ, předložený žalobcem, soud uvádí, že z této mapy nejsou patrné ČTÚ požadované informace, když se omezuje toliko na obecný počet poskytovatelů, přípojek, adresních míst, pokrytí adresních míst a počet obydlených bytů. Jaká jsou konkrétní adresní místa jednotlivých uživatelů, však z důkazu předloženého žalovaným nikterak nevyplývá. Tento podklad je tak vzhledem k účelu, pro které byly informace požadovány, naprosto nedostatečný.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

34. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
35. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 15. prosince 2020

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu